

Nomenaments estatutaris interins que actualment preveu la Llei de l'Estatut Marc del personal estatutari dels serveis de salut (Llei 55/2003, de 16 de desembre) i els límits temporals als que estan subjectes

Els tres tipus de nomenament estatutari interí que actualment es poden efectuar, són els següents:

Nomenament estatutari interí per vacant: té per objectiu la cobertura de places vacants estructurals i, per tant, per cobrir unes necessitats permanents de plantilla. Aquest nomenament està subjecte a una vigència màxima de tres anys -encara que el nomenament no disposi res al respecte-, i transcorregut aquest termini l'Administració sanitària -ICS- ha de cobrir la plaça mitjançant personal amb nomenament fix, o bé amortitzar-la, en el cas que ja no la consideri necessària.

Nomenament estatutari interí per a l'execució de programes temporals: com el seu nom indica, aquest tipus de nomenament està destinat a l'execució de programes concrets i específics i de naturalesa temporal. La pròpia Llei de l'Estatut Marc prohibeix l'ús d'aquest tipus de nomenament per a la cobertura de necessitats permanents i estructurals i a més preveu l'obligació que el propi nomenament prevegi de manera expressa la data d'inici i finalització de la seva vigència, que en qualsevol cas no podrà ser superior a tres anys.

Nomenament estatutari interí per acumulació o excés de tasques: amb la finalitat de reforçar les plantilles i així poder cobrir l'excés de tasques i de demanda assistencial que puntualment -i per tant no de necessitats permanents, que s'han de cobrir mitjançant nomenament interí per vacant com s'acaba d'exposar- i/o amb caràcter extraordinari es puguin produir. La llei exigeix que el nomenament detalli quines són les tasques a assumir pel/per la professional i la vigència del nomenament en qüestió, que no podrà ser superior a nou mesos en un període de referència de 18 mesos.

La Llei de l'Estatut Marc descriu i regula de manera precisa els diferents tipus de nomenament estatutari interí i les necessitats a cobrir mitjançant cadascun d'ells, sense que l'ICS pugui escollir de manera arbitrària conforme a les seves pròpies preferències entre aquestes tres modalitats o tipologies de nomenament.

La Llei de l'Estatut Marc també disposa de manera expressa que una vegada superada la vigència màxima del nomenament estatutari interí per a l'execució de programes temporals i per acumulació o excés de tasques, el centre haurà d'analitzar i valorar si les necessitats cobertes són o no necessitats permanents, i en cas afirmatiu s'haurà de procedir a la creació d'una plaça estructural -que conforme a l'esquema abans facilitat, s'haurà de cobrir mitjançant personal estatutari interí per vacant, o bé mitjançant personal amb nomenament estatutari fix-. En cas negatiu, no es podrà tornar a efectuar un nou nomenament de la mateixa tipologia i per a la cobertura de les mateixes necessitats, en el període dels dos anys següents.

Convé destacar, contràriament a la informació que sembla que han començat a difondre alguns Serveis de Recursos Humans de l'ICS, que aquesta limitació de dos anys **NO AFECTA AL PROFESSIONAL SINÓ A L'ICS**, que si esgotat el termini màxim de durada del nomenament estatutari interí per a l'execució de programes temporals i per acumulació o excés de tasques considera que no és

necessària la creació d'una plaça estructural, no pot tornar a emetre un nou nomenament del mateix tipus durant un període de dos anys; previsió aquesta que entenem que s'incorpora com a mesura dissuasiva per evitar possibles fraus futurs consistents en la cobertura per mitjà d'aquests nomenaments de necessitats que en realitat són estructurals i que, per tant, haurien de ser cobertes mitjançant personal estatutari interí per vacant o fins i tot personal fix.

Certament, transcorreguts nou mesos, el nomenament estatutari interí per acumulació o excés de tasques -que és aquell en relació al qual ens han formulat l'enorme majoria de les consultes- s'ha d'extingir per superació del termini màxim de vigència, però si les necessitats subsisteixen, l'ICS ha de crear una plaça estructural i el/la professional pot continuar ocupant-la pacíficament mitjançant nomenament interí per vacant en mèrits, per exemple, del criteri de continuïtat assistencial al que l'ICS atorga tanta rellevància darrerament, i per tant sense necessitat que es produeixi una interrupció efectiva en la prestació de serveis.

També és plenament possible que el/la professional sigui cessat i que de manera més o menys immediata sigui cridat a través de la borsa temporal de l'ICS per ocupar una nova plaça, sense que hagi de romandre en situació d'espera durant un període mínim.

Finalment, si esgotat el termini màxim de vigència l'ICS decideix no crear una plaça estructural i posteriorment -sense esperar el transcurs de dos anys que exigeix la normativa- torna a cobrir les mateixes necessitats mitjançant un nou nomenament interí idèntic, aquesta actuació serà contrària a dret i fraudulenta, i podrà ser recorreguda tant en via administrativa com judicial.

Si esteu en aquesta situació i creieu que l'ICS ha pogut actuar de manera irregular en relació al vostre nomenament, us animem a què contacteu amb els nostres serveis jurídics per tal que puguin fer un estudi de la vostra situació i aconsellar-vos en relació a les mesures i accions a emprendre, si s'escau.

Tens més dubtes? Contacta'ns!

Si tens més dubtes sobre el procés i com t'afecta, contacta amb els Serveis Jurídics d'Infermeres de Catalunya a través del **Portal de Suport** (<https://atencio.infermeresdecatalunya.cat>).

Uneix-te!
Infermeres de Catalunya
infermeresdecatalunya.cat